

1919 (Dz. P. P. P. № 59, poz. 357), normującej stosunki służbowe funkcjonariuszy państwowych podczas pełnienia służby wojskowej (Dz. U. R. P. № 57, poz. 352);

11) rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 22 września 1920 r. o wzmiankach w aktach zejścia osób zabitych, przez nieprzyjaciela lub zmarłych wskutek okoliczności wojennych (Dz. U. R. P. № 92, poz. 610);

12) rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. o zasiłkach wojskowych dla rodzin osób, pełniących służbę w Wojsku Polskiem z poboru i ochotniczo (Dz. U. R. P. № 63, poz. 418);

13) ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o zabezpieczeniu bytu rodzinom osób, pełniących ochotniczo, lub obowiązkowo służbę wojskową (Dz. U. R. P. № 62, poz. 403);

14) rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 11 sierpnia 1920 r. w przedmiocie zobowiązań pracodawcy wobec robotników i pracowników pełniących służbę czynną ochotniczo w Wojsku Polskiem oraz ich rodzin (Dz. U. R. P. № 81, poz. 539);

15) dekretu z dnia 2 stycznia 1919 r. o używaniu wojska w wypadkach wyjątkowych (Dz. P. P. P. № 1, poz. 80);

16) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 1919 r. o sposobie użycia wojska dla zabezpieczenia porządku publicznego (Dz. P. P. P. № 35, poz. 276);

17) ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. o osobistych świadczeniach wojennych (Dz. U. R. P. № 67, poz. 401);

18) ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. o powołaniu pracowników kolei, poczty, żeglugi parowej, telegrafu i telefonu do służby w armji (Dz. U. R. P. № 65, poz. 396);

19) ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o powołaniu prawników do czynnej służby wojskowej (Dz. U. R. P. № 7, poz. 45);

20) ustawy z dnia 11 maja 1920 r. w przedmiocie uznania nazwisk, przybranych podczas służby wojskowej (Dz. U. R. P. № 42, poz. 251);

21) ustawy z dnia 27 marca 1920 r. o kolejach w czasie wojny (Dz. U. R. P. № 27, poz. 160);

22) ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. o pocztach, radiotelegrafach, telegrafach i telefonach w czasie wojny (Dz. U. R. P. r. 1921, № 7, poz. 36);

23) rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 14 lipca 1920 r. w przedmiocie poboru roczników 1894, 1893, 1892, 1891 i 1890 (Dz. U. R. P. № 58, poz. 363);

24) rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dn. 11 sierpnia 1920 r. w przedmiocie poboru roczników 1889, 1888, 1887, 1886 i 1885 (Dz. U. R. P. № 75, poz. 514);

25) rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. w przedmiocie pociągnięcia ludności do osobistych i rzeczowych świadczeń wojennych przy akcji ewakuacyjnej (Dz. U. R. P. № 64, poz. 425);

26) ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o przyznaniu stopni i praw oficerskich weteranom z 1831 r. 1848 i 1863 (Dz. U. R. P. 1920 r. № 2, poz. 5);

27) ustawy z dnia 15 kwietnia 1921 r. w sprawie powołania felczerów do czynnej służby wojskowej (Dz. U. R. P. № 38, poz. 228);

28) rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 6 sierpnia 1920 r. o podoficerach zawodowych (Dz. U. R. P. № 75, poz. 512);

29) rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 6 sierpnia 1920 r. o majstrach wojskowych (Dz. U. R. P. № 75, poz. 513);

30) rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 11 sierpnia 1920 r. w przedmiocie utraty obywatelstwa Państwa Polskiego, wskutek niespełnienia obowiązku służby wojskowej (Dz. U. R. P. № 81, poz. 540);

31) ustawy z dnia 28 lipca 1919 r. o powołaniu aptekarzy do czynnej służby wojskowej (Dz. U. R. P. № 67, poz. 408).

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Spraw Wojskowych: *Sosnkowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Kamiński*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Minister Kolei Żelaznych: *Ludwik Zagórny-Marynowski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

Henryk Strasburger

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

Kierownik Ministerstwa Poczty i Telegrafów:

Moszczyński

891.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 października 1922 r.

o podwyższeniu podatku spożywczego od soli jadalnej na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego.

Na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248) tudzież art. 1 ustawy z dnia 4 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 67 poz. 607) zarządza się co następuje:

§ 1 Ustanowioną w § 2 niemieckiej ustawy z dn. 12 października 1867 r. (Dz. U. Rzeszy niem. str. 41), obowiązującej na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego — opłatę spożywczą od soli jadalnej podwyższa się z dotychczasowych 2 talarów na kwotę: a) 2750 marek polskich od cetnara czyli 50 klg., względnie do kwoty 5500 marek polskich od 100 klg. soli warzonki, b) na kwotę 4000 marek

polskich od cetnara czyli 50 kg. względnie do kwoty 8000 marek polskich od 100 kg. soli kamiennej.

Należność kontrolną, przewidzianą w § 20 powyżej wymienionej ustawy niemieckiej, podwyższa się z 2 srebrnych groszy, względnie 7 kr. od cetnara czyli 50 klg. na 200 marek od 100 klg.

§ 2. Minister Skarbu uprawniony jest do zwolnienia w całości lub w części od opłaty spożywczej wymienionej w § 1 niniejszego rozporządzenia soli przeznaczonej na wywóz poza obszar województw: poznańskiego i pomorskiego.

§ 3. Wszelkie grzywny przewidziane w niemieckiej ustawie z dnia 12 października 1867 r. (Dz. U. Rzeszy niem. str. 41) w stałych względnie cyfrowo oznaczonych kwotach podwyższa się niniejszem 100-krotnie.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

892.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 października 1922 r.

o podwyższeniu dodatku za wysługę lat dla wojskowych zawodowych.

Na zasadzie art. 62 ustawy tymczasowej z dnia 29 października 1920 r. o uposażeniu osób wojskowych (Dz. U. R. P. № 106 poz. 699) zarządza się co następuje:

§ 1. Przez czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych warunków ekonomicznych, dodatek za wysługę lat, przyznany wojskowym zawodowym na zasadzie ustawy tymczasowej z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 106 poz. 699) zwiększać się będzie w stosunku, w jakim pozostaje każdorazowy mnożnik dodatku drożyznianego dla miejscowości I klasy do mnożnika 150 (sto pięćdziesiąt).

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 3. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1922 r.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Spraw Wojskowych: *Sosnkowski*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

893.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

z dnia 23 października 1922 r.

o wprowadzeniu opłaty wywozowej od wywozu gęsi.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. № 79, poz. 527), po zasięgnięciu zdania Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu, zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się opłatę wywozową od gęsi.

§ 2. Wysokość opłaty wywozowej od gęsi ustala się na 60% zysku wywozowego.

§ 3. Opłatę wywozową pobiera się zarówno przy wywozie gęsi żywych, jak i przy wywozie gęsi bitych w pierzach.

§ 4. Wskutek zarządzenia § 1 niniejszego rozporządzenia, w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra b. Dzielnic Pruskiej z dnia 23 czerwca 1921 roku w przedmiocie opłat wywozowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 365), zmienionego rozporządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 28 marca 1922 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu jaj (Dz. U. R. P. № 28, poz. 230), po wyrazach „opłat od wywozu” dodaje się wyraz „gęsi”.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

Henryk Strasburger

894.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 8 listopada 1922 r.

o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14 poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Część V taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, zawierająca taryfy wyjątkowe (Dz. U. R. P. r. 1922, № 55, poz. 500), wraz z odnoszącymi się do tej części V zmianami i uzupełnieniami (Dz. U. R. P. r. 1922, № 69, poz. 625),